

עת"א 13465/08 - ראמי זיאדת, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר ->ZMONIM, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 17-08-13465 זיאדת(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - ZMONIM ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העוטר	ראמי זיאדת,
נגד	1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - ZMONIM
המשיבים	2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית שדחתה את בקשתו לאפשר לו להכנס לטאו תקליטורים/דיסקים מבני משפחה במהלך ביקור.

nymoki haksha

העוטר טוען כי הגיע לפני כ- 6 חודשים בקשה לאפשר לו לקבל תקליטורים של סרטים ומוזיקה, אך נענה בשלילה וכי יש אפשרות להכנס רק תקליטור המתעד אירוע משפחתי. הנימוק לדחית הבקשה אינו ברור.

העוטר טוען כי ישנה החלטה מחייבת של בית המשפט המורה לאפשר לכל אסיר להכנס 10 תקליטורים בכל ביקור. בעניין זה הפנה העוטר להחלטה בעת"א 33566/04/15 - מחוזי מרכז, מיום 15/9/16.

העוטר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר עולם בלתי קצוב לאחר שהורשע בעבירות רצח. החל את תקופת מאסרו מיום 12/11/14.

כתב התשובה

הדיםקים הינם "חפץ אסור", כמשמעותו בסעיף 38 לפకודת בתי הסוהר [נוסח חדש] התשל"ב - 1971, וכן החזקתו אסורה אלא אם אישר זאת מנהל בית הסוהר. הוראה משלימה קיימת בתקנה 37(א) לתקנות בתי הסוהר התשל"ח - 1978.

במסגרת הנהלים ופקודות הנציבות גובש נוהל 04.33.00 שענינו "החזקה, אחסנה ושינוע פריטי ציוד של אסירים". על פי הנהל החזקת ציוד אישי מעבר לציוד הנitin על ידי שב"ס הוא בבחינת טובת הנאה הניתנת לאסיר

עמוד 1

ולא זכות קנייה.

בנוסף א' לפకודה, המפרט את פרטי הצד המותרים להחזקת נקבע כי "דיסקים של מזיקה ניתנים לרכישה באמצעות מרכז מכיר בלבד".

תכלית הפקודה לאפשר לאסירים להחזיק חפצים ומוצרים על מנת שיוכלו לנצל באופן חיובי את זמן הפנו. מול שיקול זה עומדת השיקול של ניהול תקון של בית הסוהר והאינטרס הציבורי של שמירת הביטחון גם בתוך בית הסוהר. ההנחה שבנספח נועדה לאזן בין שני אינטרסים אלה.

בראיון שנערך עם העותר נמסר לו שעליו להעביר את רשימת הדיסקים שהוא מעוניין לרכוש ואלה ירכשו באמצעות ספק שנבחר לכך במרכז.

מעבר לכך, נמסר לעותר כי אם לא ניתן יהיה לרכוש באמצעות הספק את הדיסקים אותם מבקש העותר, הרי שככל שהעותר ימסור פרטים של ספק אחר או חנות אשר ניתן לרכוש מהם עותקים מקוריים של הדיסקים המבוקשים ירכשו הדיסקים בעבורו באופן זה.

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין העתירה להידחות.

בහינתה העובدة שהכנסת דיסקים הינה סוג של טובת הנאה, על הגורם המנהלי לשקל, מצד האינטרס של העותר, גם את האינטרס הציבורי של ביטחון בית הסוהר וניהולו התקין. לצורך כך נקבע נוהל מחיב המביא לידי ביטוי את האיזון הנכון והראוי.

המענה שניתן לעותר כמפורט בכתב התשובה הינו מענה סביר וולם (ראה החלטה בעת"א 67859/06/17).

העותר טוען שעלת רכישת הדיסקים באופן המוצע על ידי המשיבה הינה יקרה יותר. אין בעובדה זו כדי להצדיק להפר את האיזון שבבסיס ההנחה.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, ב' כסלו תשע"ח, 20 נובמבר 2017, בהעדך
הצדדים.

